

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Ing. Miroslava Gavalca PhD. a z členov JUDr. Igora Belka a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobcu: **1/ L.**, zast. **JUDr. M.**, advokátom, ulica J., **2/ JUDr. M.**, S., **3/ MVDr. V.**, G., **4/ O.**, N.N., obaja právne zastúpení JUDr. M., PhD. advokátom, Z.J., proti žalovanému: **Krajský lesný úrad v Košiciach**, Popradská 78, Košice **za účasti: 1/ Lesy SR**, š.p., Banská Bystrica, Nám. SNP 2, zast. JUDr. P., advokátom, R., **2/ R.P.**, R., zast. JUDr. J., PhD., B., advokátska kancelária, s.r.o., N., **3/ U.N.U.**, G., **4/ O.**, **5/ Slovenský pozemkový fond Bratislava**, Búdkova 36, Bratislava, **6/ Z.**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. A/2009/00190-1 zo dňa 21.7.2009, o odvolaní žalobcov 1/, 2/, 3/ a 4/ a R.P., proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S 124/2009-208 zo dňa 20. januára 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S 124/2009-208 zo dňa 20. januára 2011 v časti, ktorou bolo zrušené rozhodnutie žalovaného z 21.7.2009 č. A/2009/00190-1 a rozhodnutie Obvodného lesného úradu

v Rožňave z 1.4.2009 č. 2009/00118-10 a vec bola vrátená žalovanému na ďalšie konanie **p o t v r d z u j e .**

Rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S 124/2009-208 zo dňa 20. januára 2011 v časti, ktorou bolo zastavené konanie vo vzťahu k žalobcovi 1. rade **z r u š u j e .**

V časti o trovách konania **m e n í** výrok rozsudku tak, že priznáva žalobcom v 1./, 2./, 3./, a 4./ rade právo na náhradu trov konania vo výške 2.172,97 Eur, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť právnomu zástupcovi žalobcov a ako aj žalobcovi v 2. rade JUDr. M. PhD., Advokátska kancelária so sídlom Z.J., do troch dní od právoplatnosti rozsudku tohto rozsudku.

Žalobcom v 1./ - 4./ rade náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia podľa § 250j ods. 2 písm. d/ e/ OSP zrušil rozhodnutie žalovaného z 21.7.2009 č. A/2009/00190-1 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Žalobcom v 2./, 3./, a 4./ rade priznal právo na náhradu trov konania v sume 2 172,97 Eur, ktoré žalovanému uložil zaplatiť právnomu zástupcovi žalobcov ako aj žalobcovi v 2. rade do troch dní od právoplatnosti uvedeného rozsudku.

Konanie vo vzťahu k žalobcovi v 1. rade zastavil a žalobcovi v 1. rade právo na náhradu trov konania nepriznal.

V dôvodoch rozhodnutia krajský súd uviedol, že po preskúmaní žalobou napadnutého rozhodnutia v medziach žaloby a po oboznámení sa s listinnými dôkazmi žalobcov, administratívnym spisom Obvodného lesného úradu Rožňava a žalovaného dospel k záveru, že žaloba je dôvodná.

Krajský súd uviedol, že predmetom súdneho preskúmania bolo rozhodnutie Obvodného lesného úradu v Rožňave a Krajského lesného úradu v Košiciach o schválení zmluvy o prenájme výkonu práv a poľovníctva v poľovnom revíri R. č. 2298-30/09 zo dňa 19.02.2009, ktorú uzavreli Lesy SR, š. p. Banská Bystrica ako prenajímatelia a R.P. ako nájomca. Zmluva bola doručená Obvodnému lesnému úradu v Rožňave dňa 11.03.2009. Dňa 30.03.2009 žalobcovia doručili obvodnému lesnému úradu žiadosť o prerušenie konania podľa § 29 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. v znení neskorších predpisov z dôvodu, že sa spoločným návrhom obrátili na Okresný súd v Banskej Bystrici so žalobou o určenie neplatnosti zmluvy zo dňa 19.02.2009 (žaloba bola podaná dňa 26.03.2009 a vedie sa pod sp. zn. 7C/154/2009), a zároveň napadli postup jedného zo spoluvlastníkov poľovného revíru. Podaním žaloby sa začalo konanie o predbežnej otázke – o určenie neplatnosti zmluvy, o ktorej schválení sa má konať v správnom konaní. Žalobcovia poukázali na povinnosť prerušiť konanie, aj na povinnosť dbať na to, aby sa v skutkovo podobných veciach nevyskytovali neodôvodnené rozdiely, pretože obvodný lesný úrad v inom konaní prerušil z toho istého dôvodu konanie. Správny orgán o tomto návrhu nijako nerozhodol a dňa 01.04.2009 vydal meritórne rozhodnutie o schválení zmluvy.

Predmetom sporu je podľa krajského súdu rozdielny výklad ustanovení § 139 ods. 2 OZ a § 14 zákona č. 23/1962 Zb. medzi žalobcami a žalovaným. Krajský súd uviedol, že žalobcovia sa v občiansko-právnom konaní pred všeobecným súdom, ako aj v správnom konaní domáhali ústavne - konformného výkladu týchto ustanovení, tak ako to uviedli v odvolaní, ako aj v žalobe. Zároveň predmetom sporu je podľa krajského súdu aj procesný postup správnych orgánov, a to neprerušenie konania na obvodnom lesnom úrade po podaní žaloby o určenie neplatnosti zmluvy na súde, resp. pokračovanie v odvolacom konaní po zmene uznesenia o predbežnom opatrení bez ohľadu na iné prebiehajúce meritórne konanie o určenie neplatnosti zmluvy.

Podľa krajského súdu je nesporné, že súdne konanie o určenie platnosti zmluvy, ktorá podlieha schváleniu v správnom konaní, je konanie o predbežnej otázke. V prípade vyhovenia návrhu na určenie neplatnosti, je rozhodnutie správneho orgánu priamo závislé od tejto skutočnosti, a takú zmluvu nemôže správny orgán schváliť, zvlášť ak by bola vyslovená absolútna neplatnosť pôsobiaca od počiatku voči všetkým. Prvostupňový správny orgán,

ani žalovaný však túto skutočnosť pri rozhodovaní napriek obligatórnej povinnosti nevzali do úvahy a za prekážku konania považovali len existenciu predbežného opatrenia. Obidva správne orgány vo svojom rozhodnutí neodôvodnili, prečo z dôvodu začatia konania o určenie neplatnosť zmluvy neprerušili konanie, a preto je rozhodnutie pre nedostatok dôvodov nepreskúmateľné. Pokiaľ žalovaný poukazuje na ustanovenie § 40 zákona č. 71/1967 Zb. v znení neskorších predpisov, podľa ktorého je oprávnený spraviť si úsudok o predbežnej otázke do jej právoplatného rozhodnutiu iným orgánom sám, krajský súd k tejto námietke uviedol, že v takomto prípade správny orgán sa s predbežnou otázkou musel riadne zaoberať a svoj úsudok náležite odôvodniť takým spôsobom, aby bol pre účastníka presvedčivý a zrozumiteľný a preskúmateľný súdom. Z odôvodnenia rozhodnutia žalovaného však nevyplýva, prečo nepovažuje spôsob dosiahnutia rozhodnutia bez účasti minoritných vlastníkov poľovných pozemkov za rozporný s dobrými mravmi, a teda absolútne neplatný, tak ako to namietajú žalobcovia. Žalovaný sa obmedzil len na konštatovanie, že žiaden predpis neustanovuje povinnosť nechať rozhodnutie „odobrit“ minoritným vlastníkom, ani spôsob prijatia rozhodnutia, pričom žalobcovia sa domáhali ústavne - konformného spôsobu posudzovania veci.

Krajský súd považoval tiež námietku žalobcu v 4. rade O., že s ním správny orgán nekonal ako s účastníkom konania, hoci je fyzickou osobou - vlastníkom poľnohospodárskych a lesných pozemkov v poľovnom revíri R. R. aj v poľovnom revíri N. za dôvodnú, pretože splnomocnenie udelené Z. nachádzajúce sa v spise žalovaného, sa týka zastupovania v správnom konaní č. 2008/00441 vedenom na Obvodnom lesnom úrade v Rožňave, a nie konania, v ktorom bolo vydané rozhodnutie, ktoré je predmetom súdneho preskúmavania. Správny orgán prvého stupňa, ako aj žalovaný porušil tým ustanovenie § 18 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. v znení neskorších predpisov, podľa ktorého je správny orgán povinný upovedomiť o začatí konania všetkých známych účastníkov konania, ako aj ustanovenie § 33 ods. 3 tohto zákona, podľa ktorého sú správne orgány povinné pred vydaním rozhodnutia dať účastníkom a zúčastneným osobám možnosť vyjadriť sa k podkladu, i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie. Porušenie procesných predpisov mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia, a preto súd žalobou napadnuté rozhodnutia z dôvodov uvedených v § 250j ods. 2 písm. d/ a e/ OSP zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie s tým, že právny názor súdu je pre správny orgán záväzný.

V prípade prerušenia konania do rozhodnutia súdu o určovacej žalobe ostatné námietky uvedené v žalobe vyhodnotil za bezpredmetné, a preto sa nimi nezaoberal.

Rozhodnutie o zastavení konania vo vzťahu k žalobcovi 1/ odôvodnil tým, že žalobca 1/ nebol oprávnený na podanie žaloby, lebo v jeho prípade nebola splnená podmienka vyčerpania riadneho opravného prostriedku podaného proti prvostupňovému rozhodnutiu. Rozhodnutie bolo žalobcovi 1/ doručené dňa 2.4.2009 a odvolanie bolo podané na poštovú prepravu dňa 21.4.2009. Žalobcovi 1/ lehota na podanie odvolania uplynula dňa 17.4.2009, čo bol piatok. Žalovaný mal teda odvolanie vo vzťahu k žalobcovi 1/ odmietnuť ako oneskorene podané.

Žalobcovia 1./ až 4./ včas podaným odvolaním navrhli rozsudok krajského súdu zmeniť a rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov zrušiť a vec vrátiť žalovanému na nové konanie, a to podľa § 250 j ods. 2 písm. a, b, c, d, e, OSP. Súčasne žiadali, aby súd priznal žalobcom v1./ až 4./ rade trovy prvostupňového konania vo výške 3.208,80 Eur.

Žalobcovia 1/. - 4./ vyjadrili súhlas so zrušením rozhodnutia žalovaného ako aj prvostupňového správneho orgánu avšak vyjadrili presvedčenie, že k zrušeniu napadnutých rozhodnutí sú naplnené zákonné podmienky ust. § 250j ods. 2 písm. a, b, c, d, e, OSP, teda že napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňového správneho orgánu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci najmä čo sa týka vymedzenia rozsahu účastníkov konania. Správne orgány sa nevysporiadali so všetkými námietkami účastníkov konania, keď žalovaný podľa nich nesprávne zdôvodňuje, že pozemkové spoločenstvo automaticky bez ďalšieho podľa zákona č. 181/1995 Z.z. zastupuje v konaní skutočných vlastníkov poľovných pozemkov, ktorí vlastnia pozemky v užívaní pozemkového spoločenstva. Zistenie skutkového stavu, z ktorého vychádzali napádané rozhodnutia je podľa § 250j ods. 2 písm. b/ OSP v rozpore s obsahom spisov.

Zistenie skutkového stavu je nedostačujúce na posúdenie veci, nakoľko pri vymedzení okruhu účastníkov konania a posúdení veľkosti podielu jednotlivých vlastníkov ohľadne práva poľovníctva, ktorý je odvodený od výmery pozemkov, správny orgán nebral v úvahu pozemky a vlastníkov evidovaných na LV č. X., X., X., X., X., X., X. všetko k. ú N. patriace do poľovníckeho revíru.

Zároveň žalobcovia vyjadrili presvedčenie, že rozhodnutia správnych orgánov sú nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov.

Nepreskúmateľnosť rozhodnutí žalobcovia odvodzujú od skutočnosti, že sa napriek námietkam a návrhom zo strany žalobcov správne orgány nezaoberali so skutkovo opísanými argumentmi ohľadne absolútnej neplatnosti posudzovanej zmluvy a konania v rozpore s dobrými mravami a rovnako sa nezaoberali a nevysporiadali s námietkami žalobcov o porušení zásady vyplývajúcej z § 3 ods. 4 druhá veta Správneho poriadku. .

Žalobcovia poukázali na to, že v správnom konaní o schvaľovaní zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva platí pre správny orgán vyhľadávacia zásada, kde sám správny orgán je povinný za účelom spoľahlivého zistenia stavu veci zisťovať najmä vlastnícke vzťahy tak, aby nedošlo k ukráteniu práv vlastníkov.

Známych vlastníkov je potom správny orgán povinný upovedomiť o konaní. Touto zásadou sa správne orgány pri rozhodovaní neriadili. Už len z priložených LV a mapového podkladu je zrejmé, že pozemky na LV č. X., kde je uvádzaný ako vlastníak pozemkov - N.G., do poľovného revíru nepatria, pretože sú za hranicami uznaného poľovného revíru. Účastníkom konania zo zákona je vlastníak a nie pozemkové spoločenstvo, čo vyplýva i zo zápisov v časti B na príslušných LV. Obvodný lesný úrad v Rožňave a ani Krajský lesný úrad v Košiciach všetkých známych vlastníkov o prebiehajúcom správnom konaní ani neupovedomil. Medzi tieto osoby patrí aj žalobca v 4. rade.

Čo sa týka navyše odvolacieho dôvodu u žalobcu 1/, ten má za to, že účastník konania svojim podaním označeným ako odvolanie proti rozhodnutiu OLÚ v Rožňave vyčerpal prostriedky ktorých použitie umožňuje osobitný predpis. Je potrebné prihliadnúť aj na skutočnosť, že v konaní žalobca 1/ prevzal rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu aj prostredníctvom účastníka Z., preto lehota na podanie odvolania bola dodržaná, o odvolaní žalobcu 1/ správne orgány vecne rozhodli. V pochybnostiach sa má za to, že odvolacia lehota bola zachovaná a v prípade, že ak by z takejto zásady správne orgány nevychádzali, boli by povinné sa s odvolaním žalobcu 1/ vysporiadať podľa § 60 Správneho poriadku.

Žalobcovia tiež namietali nesprávnosť rozhodnutia v časti o trovách konania, keď prvostupňový súd nepriznal náhradu trov konania za písomné podanie na žiadosť súdu, či súhlasia s rozhodnutím bez nariadenia pojednávania a za spracovanie mapových podkladov v sume 154,70 Eur. Odôvodnenie súdu, že ich nežiadal, je podľa žalobcov nesprávne, pretože predložené mapové podklady účastníci navrhli vykonať ako dôkaz za účelom preskúmania vykonaného dokazovania správnymi orgánmi, najmä čo sa týka správneho vymedzenia výmery poľovných pozemkov Lesov, š.p., od ktorej sa odvodzuje podiel vlastníka na práve poľovníctva v spoločnom poľovnom revíri.

Odvolanie voči rozsudku krajského súdu podalo včas R.P., a to z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa R.P. krajský súd založil svoje rozhodnutie na nesprávnom právnom názore, že konanie o určení neplatnosti o prenájme výkonu poľovníctva, vedené na Okresnom súde v Banskej Bystrici sp. zn. 7C 154/2009 bolo na napadnutom správnom konaní riešením predbežnej otázky podľa § 29 ods. 1 Správneho poriadku. S takýmto právnym názorom vyjadril nesúhlas.

Poukázal na ustanovenie § 16 ods. 1 zákona č. 23/1962 Zb. z ktorého vyplýva, že zmluva o posúdenie výkonu poľovníctva musí sa uzavrieť písomne na čas 10 rokov. Pre platnosť tejto zmluvy, jej zmenu alebo predĺženie treba schválenie okresného národného výboru.

Z citovaného ustanovenia osobitného predpisu je zrejmé, že zákonodarca priznal právomoc na rozhodovanie o platnosti takejto zmluvy správnomu orgánu, čím ju v zmysle § 7 ods. 1 OSP vyňal z právomoci súdu. Z uvedeného dôvodu žalobca nielen že nemôže mať naliehavý právny záujem na určení neplatnosti zmluvy, o ktorej neplatnosti sa rozhoduje v správnom konaní, ale nie je daná ani právomoc súdu vo veci konať a rozhodnúť.

Z ústavného práva na súdnu ochranu vyplýva, že súd môže odmietnuť konať vo veci len vtedy, ak zákon toto konanie zveruje inému orgánu. V danom prípade je týmto orgánom Obvodný lesný úrad, na ktorom žalobca v totožnej veci aj konal.

Tento právny názor potvrdil aj Okresný súd v Banskej Bystrici, ktorý žalobu zamietol pre nedostatok naliehavého právneho záujmu.

K odvolaniu R.P. sa vyjadrili žalobcovia v1/. - 4/.rade tak, že navrhli ako oneskorene podané odmietnuť. Vychádzajúc z doručeného odvolania vyjadrili presvedčenie, že nebolo podané v zákonnej lehote, keďže podanie zo dňa 16.3.20011, bolo podané po uplynutí 15 dňovej lehoty na odvolanie, ktorá uplynula dňa 15.3.2011.

Žalobcovi súčasne uvideli, že sa s právnym názorom R.P. nestotožňujú, nakoľko z citovanej právnej úpravy (§ 16 ods. 1 zákona č. 23/1962 Zb.) a ani z inej zákonnej úpravy nie je možné vyvodit', že ako orgán určený na poskytnutie právnej ochrany (na prejednanie a rozhodnutie o návrhu žalobcov na určenie absolútnej neplatnosti nájomnej zmluvy ako právneho úkonu), je tu určený iný štátny orgán - správny orgán než súd. Podľa žalobcov v žiadnom prípade tu nemôže byť ochrana subjektívnych práv vylúčená z pôsobnosti súdu. To, že podľa § 16 zákona č. 23/1962 Zb. o poľovníctve, pre platnosť takejto zmluvy je zmena alebo predĺženie treba schválenie príslušného orgánu, neznamená, že takýmto konaním a rozhodnutím správneho orgánu o schválení zmluvy, je konzumované právo domáhať sa ochrany na príslušnom súde, resp. že je konzumovaný naliehavý právny záujem žalobcov na určení neplatnosti zmluvy súdom.

Žalobcovia poukázali na to, že krajský súd v napadnutom rozsudku jasne a určito zdôvodnil, že ani jeden z konajúcich správnych orgánov vo svojom rozhodnutí neodôvodnil, prečo z dôvodu začatia konania o určenie neplatnosti zmluvy neprerušil konanie, nepovažujú spôsob dosiahnutia rozhodnutia účastníka bez účasti minoritných vlastníkov poľovných pozemkov za rozporný s dobrými mravmi, resp. so zákonom a teda absolútne neplatný, ako to namietajú žalobcovia, ktorí sa domáhali ústavne konformného spôsobu posudzovania veci.

Žalobcovia zdôraznili, že proti rozhodnutiu Okresného súdu v Banskej Bystrici podali odvolanie, nakoľko sú presvedčení, že prekážka právomoci súdu na rozhodovanie o takejto určovacej žalobe neexistuje a preto nemožno z tohto dôvodu hovoriť o neexistencii naliehavého právneho záujmu na strane žalobcov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z) dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu v časti, ktorou bolo rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňového správneho orgánu podľa § 250j ods. 2 písm. d/ a e/ OSP zrušené a vrátené žalovanému na ďalšie konanie je potrebné potvrdiť ako vecne správny, rozsudok v časti o trovách konania je potrebné zmeniť a v časti o zastavení konania vo vzťahu k žalobcovi 1/ zrušiť. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 OSP, s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nssud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 8. novembra 2011 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP).

V predmetnej veci bolo potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu, ktorým boli rozhodnutie žalovaného z 21.7.2009 č. A/2009/00190-1 a rozhodnutie Obvodného lesného úradu v Rožňave z 1.4.2009 č. 2009/00118-10 podľa § 250j ods. 2 písm. d/ e/ OSP zrušené a vec bola vrátená žalovanému na ďalšie konanie. Žalobcom v 2./, 3./ a 4./ rade bolo krajským súdom priznané právo na náhradu trov konania v sume 2.172,97 Eur, ktoré bolo žalovanému uložené zaplatiť právnenému zástupcovi žalobcov ako aj žalobcovi 2/ do troch dní od právoplatnosti uvedeného rozsudku. Konanie vo vzťahu k žalobcovi 1/ bolo zastavené a žalobcovi 1/ nebolo právo na náhradu trov konania priznané.

Preto primárne v medziach odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutia správnych orgánov, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcov a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutých rozhodnutí .

S poukazom na odvolacie námietky žalobcov, ktorí síce nenamietali správnosť rozsudku krajského súdu, namietali však, že k zrušeniu rozhodnutí správnych orgánov malo dôjsť aj z ďalších dôvodov (okrem dôvodov uvedených vo výroku rozsudku, a to podľa § 250j ods. 2 písm. d/, e/.) a to dôvodov uvedených pod písm. a/, b/, c/ a vzhľadom na námietky R.P., ktoré namietalo nesprávnosť právneho názoru krajského súdu, keď

konanie o určení neplatnosti o prenájme výkonu poľovníctva, vedené na Okresnom súde v Banskej Bystrici sp. zn. 7C 154/2009 nebolo podľa jeho názoru dôvodom, pre ktorý malo dôjsť k prerušeniu správneho konania, a teda dôvodom pre zrušenie napadnutých rozhodnutí správnych orgánov, sa posúdenie dôvodnosti týchto odvolacích námietok stalo predmetom odvolacieho konania.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd sa na základe dôvodov nižšie uvedených stotožnil s právnym názorom krajského súdu, že v konaní správnych orgánov sa vyskytla taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia a rozhodnutia správnych orgánov sú nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a pre nedostatok dôvodov, odvolací súd považoval námietky žalobcov, že rozhodnutia mali byť zrušené aj z ďalších dôvodov za neopodstatnené, pretože dôvody (vada v konaní a nepreskúmateľnosť rozhodnutí), pre ktoré krajský súd zrušil napadnuté rozhodnutia správnych orgánov prakticky bránili súdu preskúmavajúcemu predmetné rozhodnutia posúdiť relevantnosť takto namietaných odvolacích dôvodov.

Predmetom sporu sa tak stalo posúdenie procesného postupu správnych orgánov, a to neprerušenie konania na obvodnom lesnom úrade po podaní žaloby o určení neplatnosti zmluvy na súde, resp. pokračovanie v odvolacom konaní po zmene uznesenia o predbežnom opatrení bez ohľadu na iné prebiehajúce meritórne konanie o určení neplatnosti zmluvy.

Z obsahu administratívneho spisu vyplynulo, že žalobcovia sa návrhom zo dňa 22.3.2008 domáhali prerušenia konania vo veci začatého správneho konania č. 2009/00118-02 (schválenia zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva v uznanom poľovnom revíri č. X. R.) podľa § 29 zákona č.71/1967 Zb. v znení neskorších predpisov. Návrh na prerušenie konania odôvodnili tým, že spoločným návrhom spoluvlastníkov spoločného poľovného revíru R. bola dňa 26.3.2009 podaná na Okresnom súde v Banskej Bystrici žaloba o určení neplatnosti právneho úkonu - zmluvy uzavretej medzi Lesmi SR š.p. a žiadateľom PZ R. R. zo dňa 19.2.2009, ktorá je predmetom správneho konania.

Z obsahu administratívneho spisu vyplynulo, že prvostupňový správny orgán dňa 1.4.2009 schválil podľa § 14 ods. 2 a § 16 ods. 1 zákona č. 23/1962 o poľovníctve predloženú zmluvu o nájme výkonu práva poľovníctva (č. 2298-30/09 zo dňa 19.2.2009

v uznanom poľovnom revíri R. R. medzi prenajímateľom: Lesy SR, š.p. Banská Bystrica a nájomcom R.P., s tým, že podľa § 139 OZ boli medzi prenajímateľov zaradení aj vlastníci poľovných pozemkov, ktoré sú súčasťou poľovného revíru R. R. a s ktorými R.P. nemá v súčasnej dobe uzavretú zmluvu o nájme výkonu práva poľovníctva (a to: U.N., S.N., L., O., SPF Bratislava, D. v k. ú. R.). Z rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu vyplýva, že s výkladom ustanovenia § 29 ods. 1 Správneho poriadku zo strany žalobcov sa nestotožňuje, nakoľko ustanovenie § 40 ods. 1 Správneho poriadku pripúšťa možnosť pre správny orgán urobiť si vo veci predbežnej otázky úsudok sám a to vtedy, ak si to vyžaduje plynulosť a rýchlosť konania.

Prvostupňový správny orgán ani odvolací orgán - žalovaný, (ktorý dňa 21.7.2009 napadnuté rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu zmenil tak, že vetu na 1. strane rozhodnutia v 23. až 26. riadku vynechal a namiesto nej vložil nasledujúce znenie "*Súčasťou poľovného revíru č. X. R. uznaného rozhodnutím OLÚ v Rožňave č. 2006/00071-X. zo dňa 23.5.2006 sú aj pozemky vlastníkov, resp. v určených prípadoch správcov poľovných pozemkov, ktorí zmluvu o nájme výkonu práva poľovníctva s poľovníckym združením R. R. v uvedenom poľovnom revíri neuzavreli, resp. táto zmluva nebola predložená na schválenie, a to:*" V ostatných častiach napadnuté rozhodnutie OLÚ v Rožňave 2009/00118-10 zo dňa 1.4.2009 potvrdil), neodôvodnili, prečo návrhu na prerušenie konania z dôvodu začatia konania o určenie neplatnosti zmluvy, nevyhoveli a neprerušili predmetné správne konanie.

Správnosť právneho názoru krajského súdu, podľa ktorého súdne konanie o určenie platnosti zmluvy, ktorá podlieha schváleniu v správnom konaní, je konaním o predbežnej otázke, pričom v prípade vyhovenia návrhu na určenie neplatnosti, je rozhodnutie správneho orgánu priamo závislé od tejto skutočnosti, a takú zmluvu nemôže správny orgán schváliť, najmä ak by bola vyslovená absolútna neplatnosť pôsobiaca od počiatku voči všetkým, je možné odvodiť z ustanovenia § 29 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o Správnom konaní v znení neskorších predpisov, z ktorého vyplýva, správny orgán konanie preruší, ak sa začalo konanie o predbežnej otázke, alebo ak bol účastník konania vyzvaný, aby v určenej lehote odstránil nedostatky podania, alebo ak účastník konania nemal zákonného zástupcu alebo ustanoveného opatrovníka, hoci ho mal mať, alebo ak to v ustanovuje osobitný predpis.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu súdne konanie o určenie platnosti zmluvy, ktorá podlieha schváleniu v správnom konaní, je konaním o predbežnej otázke. V prípade vyhovenia návrhu na určenie neplatnosti, je rozhodnutie správneho orgánu priamo závislé od tejto skutočnosti, a takú zmluvu nemôže správny orgán schváliť, zvlášť ak by bola vyslovená absolútna neplatnosť pôsobiaca od počiatku voči všetkým. Ako správne uviedol krajský súd, prvostupňový správny orgán, ani žalovaný túto skutočnosť pri rozhodovaní napriek obligatórnej povinnosti nevzali do úvahy a vo svojich rozhodnutiach neodôvodnili, prečo z dôvodu začatia konania o určenie neplatnosti zmluvy neprerušili konanie. Pokiaľ teda na základe uvedeného dospel krajský súd k záveru, že rozhodnutia správnych orgánov pre nedostatok dôvodov sú nepreskúmateľné, s takýmto názorom sa odvolací súd stotožnil.

Pokiaľ totiž žalovaný poukazuje na ustanovenie § 40 zákona č. 71/1967 Zb. v znení neskorších predpisov, podľa ktorého je oprávnený spraviť si úsudok o predbežnej otázke do jej právoplatného rozhodnutia iným orgánom sám, odvolací súd k tejto námietke uvádza, že v takomto prípade správny orgán sa s predbežnou otázkou musel riadne zaoberať a svoj úsudok náležite odôvodniť takým spôsobom, aby bol pre účastníka presvedčivý a zrozumiteľný a preskúmateľný súdom. Z odôvodnenia rozhodnutia žalovaného však nevyplýva, aký úsudok o predbežnej otázke si správny orgán urobil. Odvolací súd však považuje za dôležité zdôrazniť, že otázka posúdenia platnosti takejto zmluvy do pôsobnosti správneho orgánu navyše ani nepatrí.

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 23/1962 Zb o poľovníctve v znení neskorších predpisov zmluva o postúpení výkonu práv poľovníctva musí sa uzavrieť písomne na čas 10 rokov, pre platnosť tejto zmluvy, jej zmenu alebo predĺženie treba schválenie príslušného správneho orgánu. Príslušný správny orgán, ktorému je zákonom zverená pôsobnosť na úseku poľovníctva, posudzuje takúto zmluvu z hľadiska dodržania správnych predpisov upravujúcich oblasť poľovníctva. Jeho schválenie je síce zákonom požadovanou podmienkou platnosti zmluvy, jej zmeny, resp. predĺženia (bez tohto súhlasu nemožno vôbec uvažovať o jej platnosti v zmysle, aby mohla byť účinnou, teda aby sa účastníci zmluvy mohli domáhať jej splnenia), z citovanej právnej úpravy a ani z inej zákonnej úpravy nie je však možno vyvodiť, že ako orgán určený na poskytnutie právnej ochrany (na prejednanie a rozhodnutie o návrhu žalobcov na určenie neplatnosti nájomnej zmluvy ako právneho úkonu) je určený iný štátny orgán (správny orgán) než súd.

V žiadnom prípade tu nemôže byť ochrana subjektívnych práv vylúčená z pôsobnosti súdu alebo iného zákonom stanoveného orgánu. Prioritne poskytuje ochranu práv súd a len vtedy, ak to stanoví zákon, (podľa čl. 46 v spojení s čl. 51 ods. 2 Ústavy SR, podmienky a podrobnosti o súdnej a inej právnej ochrane ustanoví zákon), ochranu práv poskytne iný zákonom stanovený orgán. Platí, že ak právny poriadok neurčuje iný orgán, ktorý má poskytnúť ochranu základných práv, takýmto orgánom, ktorý je povinný poskytnúť ochranu je súd (rozhodnutie NS SR 1Cdo 84/2008, tiež R 82/2002).

Vzhľadom k tomu, že porušenie procesných predpisov mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia, krajský súd žalobou napadnuté rozhodnutia z dôvodov uvedených v § 250j ods. 2 písm. d/ a e/ OSP správne zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Pokiaľ sa krajský súd ostatnými námietkami uvedenými v žalobe sa nezaoberal, nepochybil.

Čo sa týka námietok žalobcu 1/ vo vzťahu k výroku rozsudku krajského súdu, ktorý konanie voči nemu zastavil, odvolací súd sa námietkami žalobcu 1/ stotožnil a dospel k záveru, že rozsudok súdu v tejto časti je potrebné zrušiť.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že postup žalovaného, ktorý konal s účastníkom správneho konania, ktorý mal podľa krajského súdu podať oneskorene opravný prostriedok proti prvostupňovému rozhodnutiu, bolo potrebné zo strany krajského súdu žalovanému vytknúť, najmä z toho dôvodu, že z obsahu spisu nie je zrejmé, či prihliadol na skutočnosť, že v konaní žalobca 1/ prevzal rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu aj prostredníctvom účastníka Z. a preto lehotu na podanie odvolania považoval za dodržanú, resp. či uplatnil zásadu obsiahnutú v Správnom poriadku, že v pochybnostiach sa má za to, že odvolacia lehota bola zachovaná a nie je zrejmé, či sa s odvolaním žalobcu 1/ správny orgán vysporiadal podľa § 60 Správneho poriadku. Bez vyriešenia týchto otázok, je však rozhodnutie súdu o zastavení konania vo vzťahu k žalobcovi 1/ predčasné a nepreskúmateľné. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie krajského súdu v časti o zrušení rozhodnutí správnych orgánov je vecne správne, nebolo účelné, rozhodnutie súdu v časti o zastavení konania vo vzťahu k žalobcovi 1/ po zrušení vrátiť súdu na ďalšie konanie,

pretože otázkou včasnosti podania odvolania žalobcom 1/ sa bude zaoberať v ďalšom konaní žalovaný.

Vzhľadom k tomu, že zastavenie konania voči žalobcovi 1/ bolo potrebné zrušiť, výrok rozsudku krajského súdu o trovách konania bolo potrebné zmeniť, pretože úspech vo veci bolo potrebné priznať aj vo vzťahu k žalobcovi 1/. Odvolací súd preto zmenil výrok krajského súdu o trovách konania tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Výrok krajského súdu o trovách konania odvolací súd preskúmal z pohľadu námietok žalobcov týkajúcich sa nesprávnosti rozhodnutia v časti o trovách konania, keď prvostupňový súd nepriznal náhradu trov konania za písomné podanie na žiadosť súdu, či súhlasia s rozhodnutím bez nariadenia pojednávania a za spracovanie mapových podkladov v sume 154,70 Eur, odvolací súd za nedôvodné. Odvolací súd dospel k záveru, že krajský súd rozhodol o trovách konania v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z.z., pričom sa stotožnil s názorom krajského súdu, že žalobcom v 3. a 4. rade odmenu za oznámenie na výzvu súdu, či súhlasia, aby bolo vyhlásené rozhodnutie bez nariadenia pojednávania a za oboznámenie sa so spisom, nebolo možné priznať, pretože sa nejedná o úkony uvedené v § 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z.. Rovnako sa stotožnil s názorom krajského súdu, že nebolo možné priznať žalobcom náhradu za spracovanie mapových podkladov v sume 154,70 Eur, pretože je zrejmé, že tieto podklady neboli krajským súdom vyžiadané.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c a § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcom 1./ - 4./ náhradu trov konania nepriznal. Žalobcom v 2./ - 4./ rade pre ich neúspech v odvolacom konaní a žalobcovi v 1./ rade z dôvodu, že si náhradu trov konania v lehote podľa § 151 ods. 1 OSP trovy konania nevyčíslil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 8. novembra 2011

JUDr. Ing. Miroslav Gavalec PhD. v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová